

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIS

Voor de Stad, /12-
Franco per post, a 14-.

DICERE VERUM QUID VETAT?

HORATIUS.

ADVERTENTIE.

15 cent de regel
behalve 35 cent zegel.

(Verschijnende driemaal ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag)

Wat kwaal knaagt het land hartaar af?

(MEDEGEDEELD.)

Het lust mij soms eene meditatie te houden over 's lands toestand; en dan mijn geest op de raderen der gedachten terug te voeren tot het tijdstip, waar het *prima mali labes* aanving. Het is het tijdstip, toen overijde zucht om te *hollandiso-protestantiseren* onzen staatsmannen al die onvoorzigtige en hatelijk-partijdige maatregelen inblies, die weldra de onvermijdelijke uitkomsten opleverden van wrevel en afgekeerdheid bij de groote meerderheid der toenmalige natie. Hoe in eenen constitutionelen staat vorm en wezen der constitutie zoo roekeloos werden vertreden, komt velen onbegrijpelijk voor, en nog onbegrijpelijker schijnt het, hoedanig zoo dik een floers zich om de oogen onzer regeerders konde heentrekken, dat deze maar niet zagen, hoe zeer de gisting, waarin zij zelve met volle handen zuurdeesem strooiden, natuurlijk oprees, en eindelijk eene openbersting moest verwekken. Men vraagt zich heden ten dage nog af: hoe heeft men zich toch niet voorspeld, dat eenige Belgische en Fransche raddraaiers, geheel het machine der Belgische natie, zoo deerlijk in hare dierste belangen geschokt, allergemakkelijkst konden in beweging zetten? --- dat men een opgewonden volk ligt konde overhalen tot de overtuiging, dat ingeval van schending des staatskontrakts van de eene zijde, deszelfs verbindtenis ook aan de andere zijde ophield, en den tegenstand billijkt? --- dat verkrachting van naturregt zelfs den pligt tot opstand oplegde? Een weinig hartkennis liet toch zulke gevolgen uit zulke oorzaken gemakkelijk afleiden, en geheel onze nieuwere geschiedenis strekte ten bewijze, dat zucht tot zelfbehoud gewoon is, voor een' tijd zelfs over godsdienst en geweten te zegevieren. Waarom voorzagen dan de late plaatsvervangers onzer Heinsiusen en vroegere Dedels den opstand van Belgie niet? Waarom misrekenden zij zich vervolgens zoo grovelijk in de midelen der snuiking? Waarom vertrouwden zij het hangend geschil aan scheidsregters, die eigen belang deed bijeenkomen? Waarom merkten zij het grof net niet, door den

Londenochter droopraag zoo vele jaren lang voortgesponnen, dat men zich gedwee liet over het hoofd trekken, om eindelijk geheel gevangen, vreugde-kreuten aan te heffen over vredes-voorwaarden, die niet veel van een doodvonnis verschilden? Waarom?... Men behoeft geen diepe denker te zijn, om al de voorgestelde, en nog zoo veel andere *waarom's* te kunnen slaan met dit gemeen antwoord, dat onze staatslieden, die oogen hadden, niet hebben willen zien, dan in zoo verre deze hunne honden ten dienste stonden, om de natie, die zich gewillig aanbod, te blinddoeken. Zoo hebben wij de stijgbengels in onze eigene leudenten gestooten, en galoppeerden wij in vrijwillige blindheid ten verderve. --- Onze staatkunde was immer en blijft het gedrocht eener partij, en wij waren en blijven de speelpop dier partij. En wat nu is dat voor eene partij? Wat zijn hare bestanddeelen? Het zijn eenige lieden van den ouden stempel, die nog van staatkundige sijstema's droomen, welke reeds lang ten grave zijn; die, wanneer zij door hun politieken bril kijken zich op het standpunt der vroeger vadersen verplaatsen, en van daar theorien scheppen, waarvan het tegenwoordige geslacht niets kan begrijpen, bewonderaars van vroegere eeuwen, en niets doende ter opbeuring der tegenwoordige; de roede van overgrootvader in de hand houdende, om de neven te kastijden; maar lieden die met dat al-zijn en blijven de Groothofmeesters van Nederland. Spreek hun van constitutie; zij kennen niets dan willekeur. --- Roer de snaar van wettelijke gelijkheid; zij werden door ongelijkheid groot. --- Rep hun van staatkundig regt; regtsverkrachting is hun hoofdberoep. -- Het is eene *aristocratische factie*, die, met den maatstok van het verleden in de hand, Belgie sloeg, en zich sedert blijft verzwaren op *alles*, wat vrij- en edeldenkend is. Deze partij is alleenbeerschend in het burgerlijke, en bindt aan zich een leger van ambtenaren, vooral de overtollige onder dezen, door eene genegenheid voortkomende uit den broede. Zij voert tevens den hoofdtoon in het godsdienstige, werkt op eene onverstandige menigte door fanatisme, en trekt de Dominees in haar gevolg, die nederig bekennen, dat *hars ondersteuning* hun *onontbeertlijk* is. Ja, welsprekende predikanten maken zich bij plegtige gele-

genboden de organen dier partij, en dan verklaren zij, dat de partij uit de *aanzienlijken* en de *rijken* des lands is zamengesteld. Deze toelichting, welke zij zeer naif van zich zelve geven, is niet onaardig. De leden der partij zeggen dan vooreerst, waar ze te zien zijn. *Wy zijn de aanzienlijken!* Wij staan, zeggen zij met andere woorden, op de hoogste sporten der regeringsladder. --- Ja, mijne Heeren; en daarom zijt Ge mannen van aanzien, ja, *van-lang-zeer-lang-aanzien*; want we hebben u en uw soort daar al gezien van af de geboorte van Neerlands Koninkrijk; toen stond Ge reeds aan de wieg te schudden; wij hebben u daar gezien in al den schoonen tijd onzer verwachtingen en teleurstellingen. Gij waart het, die aan Koning Willem I, naast wien Ge stond, in het oor bliest: Sire, het Belgisch oproer snuiken! -- En wij hoorden van al die voortreffelijk bestuurde militaire manoeuvre's in Belgie. -- Niet wijken! -- En men dreef ons binnen onze grenzen. -- Geen verdrag met of wegens den muiter aangaan! -- En men kwam onze havens blokkeeren. -- Gij schreeuwdet: alle vijand afwachten! -- En de grond werd doorkerfd met palissaden, en vermorst voor schanzen, en verzwaard van blokhuizen. -- Water en vuur te baat nemen, zelfs in den wapenstilstand! -- En in het verborgenste hoekje des velds dreigden vuurmonden, en onze landen werden zeeën. -- Waken, Sire, waken, zelfs terwijl de vijand zijn volk naar huis zendt, en meent te mogen slapen! --- En onze woningen werden soldaten-kazernen. -- Volharden, Sire, volharden en nogmaals volharden! -- En wij volhardden zoo lang... als wij eens uitgehard waren, en toen zeiden die aanzienlijke Heeren ons: zie, dat valt nu tegen, niet waar? -- En zij meesmuilden onder elkanderen hoe gunstig zij zelve in tusschen gespeculeerd hadden. -- Maar dat is niets; voor een budgetje van zoo wat in de zeventig millioenen 'sjaars ben je er af, en dan zoo nog wat deficit's; maar die heeft Ge dit jaar nog niet te betalen. Wij hebben u in alle gevalle gereel van dat muitervee. -- Wat dunkt u, lieve lezer? Is dat niet de ware toedragt der zaken? Dat zijn dan die Heeren, die pogchen op *aanzienlijkheid*. Zoudt Ge u dan maar liever aan het oude spreekwoord houden: *bene qui latuit, bene vixit?*

Doch, zeggen de leden der partij: *wij zijn ook de rijksten!* -- Is dit zoo? ja, antwoordt de stille burger, de nijvere ambachtsman, de werkzame middelklasse: ja, dit moet zoo zijn: de penningen die onze nauwe beurzen verlaten en verlaten hebben, zijn onderweg niet afgedwaald, maar recht streeks gaan rusten in de wijde koffers van eenige *hierdoor verrijkten*. Het zijn de lieden der bevoorregte *kaste*, ambtenaren van geboorte, eigenaars der *hooge* literaire posten, welke zij bij erfregt aan hunne zontjes en neefjes overmaken -- Inderdaad, dat snoeven op rijkdom, dat men nauwelijks duldt in menschen, bij wie vermeerdering van fortuin de vrucht is van vernuft of tranden, wordt ondragelijk in den mond der partij, en bevat iets bijzonder grieuends en spottends voor die arbeidende volksklasse, met wier *zweet* men zich gemest heeft. -- Dan, het is, zoo als Livius ergens zegt: *ubi malos premia sequuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est*. Want het moet gezegd worden: de natie heeft zich laten verschalken; zij werd zelve het werktuig harer ongelukken; zij heeft zich den kuil gegraven, waarin zij neerligt. Dit punt verdient nadere toelichting: Hier hoort de splitsing van Neêrlands bevolking in constitutionelen en anti-constitutionelen. Met deze laatsten, bestaande uit lage handlangers der partij, heb ik niets te maken. Zij willen mij zelfs niet begrijpen; zij zingen onbeschaamd weg triomfliederen op de bouwvallen, die zij gemaakt hebben. Ik heb te doen met de *constitutionelen* des lands, die de grondwet aannemen, zoo als zij daar ligt, en derzelve loijale uitvoering wenschen; het zijn bijna de algeheelheid der Katholijken, de groote meerderheid der Protestanten.

(Wordt vervolgd.)

J.

KERKELIJKE STAAT.

ROME, 2 Februarij. Helen werd in de Sint Pieters Kerk bij gelegenheid van den dubbelen feestdag, die van O. L. V. Lichtmis, en die van de verjaring der verkiezing van den tegenwoordigen Paus, eene plegtige Mis gedaan. De Heilige Vader, die in persoon bij de plegtigheid tegenwoordig was, heeft de redevoering die Mgr den Deken van het Heilige Collegie hem toevoegde, op eene edele wijze beantwoord. Na zijne voldoening over de wenschen, welke Mgr den Deken hem in den naam van alle Kardinalen had toegevoegd betuigd te hebben, heeft Z. H. in korte bewoendingen de rampen aangehaald, welke de Kerk sedert elf jaren van Zijn Pontificaat had getroffen, zonder echter voorbijtegaan mediating te maken van de talrijke gunsten, waarmede de Almagtige dezelve gedurende dit tijdsverloop had overladen.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL 27 Januarij. De Engelsche spionboot de *Cyclops* is den 22 der loopende maandel alhier aangekomen, aan boord hebbende de nieuwe Engelsche afgezant, Sir Strafford Caning. Deze diplomaat, heeft, nauwelijks in de haven aangekomen, reeds geschil tusschen hem en de verhevene Porte doen ontstaan. Hij eischte, dat de batterij van den kant van het Serail hem bij zijne aankomst met 19 kanonschoten had moeten begroeten. De groot vizier antwoordde, dat daar de kant van het Serail tot de Keizerlijke residentie behoorde, men de Salutschoten zou beschouwd hebben, als in den naam van den Sultan geschied te zijn, en dat het niet gebruikelijk was dat een Souverein bij deze gelegenheden het initiatief nam. De onderhandelingen duurden drie dagen, in welken

tijd men den Engelschen representant wist te overtuigen, die trotschelijk aan boord was gebleven, en eindelijk met een talrijk gevolg aan wal stapte. --

Men schrijft uit Londen, den 3 Februarij aan de *Gazette d'Augsbourg*: Er is een koerier naar Konstantinopel vertrokken, om aan Sir Strafford Caning de nieuwe instructien mede te deelen en te gelijker tijd het antwoord van het Kabinet St. James, op de protestatie van de Porte tegen de aanstelling van den Protestantischen Bisschop te Jeruzalem over te brengen. Deze handelwijze van de Porte heeft hier eenige verwondering veroorzaakt, want het is stellig niemand in de geslachten gekomen hieraan eenig slaakkundig denkbeeld te hechten (f). De veranderingen van den minister van buitenslandsche zaken aan de Porte zijn van eene bevredigende aard. Betrekkelijk de Souvereiniteit van den Sultan te Syrie, welke het Turksch gouvernement door deze nieuwe nuygting niet gecomprometteerd te zien, verzekert Lord Aberdeen dat Engeland dit uit een ander oogpunt beschouwt, namelijk, dat de Porte den Hervormden Bisschop van Jeruzalem slechts als een eenvoudig Particulier moet aanzien die geen bijzonder recht geniet en verplicht is zich in zijn diocees aan dezelfde wetten van de andere Engelsche onderdanen, die zich in Turkije gevestigd hebben, te onderwerpen. --

DUITSCHLAND.

In de *Commerce Belge* lezen wij het navolgende:

Op den 15 April zal het 50 jaren zijn, dat Gustaaf III op een bal (in 1792) vermoord werd. Dit gebeurde op het Paaschfeest; Gustaaf III vergaf, en dit geloof men, wijl hij zijne laatste oogenblikken aan de godsdienst toewijdde; maar voor dat hij stierf, verhaalt de *Gayenne*, liet hij in de zaal der Universiteit van Upsala, de stad waar de Koningen van Zweden gezalfd worden, eene groote kist brengen met eene kleine erboven op; beiden waren met grondels en ijzeren ketenen gesloten. Deze beide kisten schonk de ongelukkige monarch aan de Universiteit, met bevel, dezelve niet eer dan 50 jaren na zijnen dood te openen. Hij stierf den 29 April 1792. Is het niet belangrijk om te weten, wat deze beide geheimzinnige kisten bevatten? en zal men er te Upsala aan denken op den 30 April aannstaande, den laatsten wil van den Zweedschen monarch op eene plegtige wijze ten uitvoer te brengen? --

ENGELAND.

Een Londensch dagblad heeft onlangs een voorbeeld gegeven van de buitengewone suetheid waarmede de communicatie, met behulp der drukpers en stoomwegen kan plaats hebben.

Sir Robert Peel had op woensdag van vijf tot acht ure gesproken. De *Standard* bij gedeelten zijne redevoering overnemende, heeft dezelve geheel en al in eene 3e. editie openbaar gemaakt, en heeft om dezelve spoedig overal te verspreiden een bijzonder convooi van den spoorweg aangenomen. De *Standard* van woensdag avond is binnen drie uren te Birmingham in het midden der nacht; den volgenden morgen, zijnde donderdag, te Manchester en te Liverpool; en nog dien zelfden dag ten zeven ure, te Dublin aangekomen, na echter eene vertraging van twee ure, veroorzaakt door den wind, ondervonden te hebben.

Londen 17 Feb. Gisteren avond zijn in het lagertuist de debatten over de eerste lezing van het graanwetontwerp afgelopen. De uitslag der stemming was, dat zich 319 Stemmen voor het ontwerp, en 225 tegen waren.

SPANJE.

De ongerustheden betrekkelijk de zaken van Portugal bleven steeds voortduren. Volgens al hetgeen men te Madrid over deze zaken hoort, heeft de chartische beweging Lissabon nog niet bereikt naar het ministerie en de troepen schijnen beslist te hebben, het charter van 1833, tegen alle poging van eene chartische verandering, te ondersteunen. De staat van zaken was niet te min zeer gelijkt gegaan om van de zijde van het Spaansche Kabinet den voortgang van eenige maatregelen van voorzigtigheid te bespoedigen, alzo hadden alle dispoibele troepen uit de distrikten van Gallicie, oud Kastile en Bargas bevel ontvangen om zich meer op de grenzen van Portugal te begeven.

LISSABON 7 Februarij. De junta van Oporto heeft aan de natie een manifest bekend gemaakt, om zijn gedrag te verklaren, en de beweegredenen aan te toon-

nen die haar verplicht hebben om het charter te proclameren. Deze proclamatie houdt in, dat de chartisten ten doele gehad hebben, de Portugeesche natie vrij te pleiten van ondankbaarheid, die haar te recht zou kunnen worden toegevoegd, daar zij het aanzagen, dat eenige weinige volksmenners, de wet onverschrokken, en het land door deszelfs bevrijding overtuigd, dat zij opgestaan zijn om de Koningin aan het geweld te ontrukken, waartoe zij zich sedert de bekendmaking van September eenigzins bevonden, en eindelijk om de orde en de monarchie te herstellen.

Op den dag der Proclamatie van het charter van don Pedro te Oporto, hebben de soldaten en het volk zich in eene gatsverving naar de kerk begeven waar het hart van don Pedro in eene kostelijke urn bewaard wordt. Voor het graf van dien verlosser gekomen, hebben zij op zijnen degen en op het heilige Evangelie gezworen, eer lippen laten druppel bloeds te storten, dan van hun ontwerp om het charter te herstellen af te zien. --

De stemming over de laatste 6e paragraaf, betrekkelijk de zaken van Barcelona, heeft eindelijk in de zitting van de Kamer der gedeputeerden van den 10. plaats gehad. De discussie was zeer hevig en heeft zeer lang geduurd; de Heer Arguelles heeft het woord ten voordeele van het kabinet gevoerd.

De *Patriota* van Madrid, een Ministerieel Dagblad, vermeldt in een *Postscriptum*, den 11 op dezer zitting en eindigt in deze bewoordingen: *Het gouvernement heeft gezegepraald.*

(De tijdingen uit Lissabon van den 7 dezer melden, dat de Hertog van Palmelo den vorigen avond aan de Koningin had bekend gemaakt, dat al zijne pogingen om een nieuw ministerie samen te stellen, vruchteloos waren. De opstand gaat steeds voort. Coimbra, Aveiro, Viana, en Valencia aan de Minho hebben zich ten voordeele der Chartisten verklaard.

FRANKRIJK.

Een tractaat van Koophandel en zeevaart is tusschen Frankrijk en Denemarke voorgesteld geworden. Dit tractaat is van de zijde des Konings van Denemarken, sedert zijne komst op den troon met vurigheid verzocht. Dit ontwerp zal den volgenden keer in de kamers aangeboden worden. --

Gisteren op den middag ten half een ure had alhier de plegtige aanstelling plaats van den Heer Auber als directeur van de Conservatoire der muziek, in tegenwoordigheid van alle leraren en ambten dezer instelling. De Hertog van Coigny heeft de plegtigheid geopend met eene lofred op Cherubini. Na zijne hulde op dezelfde wijze aan het talent van den Heer Auber te hebben toegebracht, gaf hij het woord aan den Heer Blanc, ten einde het ministerieel besluit voor te lezen, waarbij in de plaatsvervangende van den beroemden componist der *Deux Journées* voorzien wordt. Het is opmerkenwaardig, dat de Heer Auber, een der leerlingen van Cherubini is. --

De Heer Pozzo di Borgo is heden morgen, na eene lange ziekte in den ouderdom van 78 jaren overleden.

Men schrijft uit Bayonne den 10 Februarij: Sedert drie honderd jaren hebben zich in de golf van Gascogne geene walvissen vertoont, thans echter heeft men er weder eenige opgemerkt. Dit wordt gedurende acht dagen bijna dagelijks door de visschers, die langs de naburige kusten zwerfen, bevestigd. Deze gebeurtenis is tegenwoordig het onderwerp der gesprekken van onze dappere zeelieden, die altijd de naam gehad hebben van tot de beste walvischvaarders te behoren. Men wenscht hier algemeen, dat deze visschers zich weder in deze golf zullen blijven ophouden, ten einde uit deze bron van rijkdom weder op nieuw te kunnen putten.

De *Presse* doet hulde aan de groote Superioriteit van den Minister van Buitenslandsche Zaken. Hij heeft het voorstel met overweging bestreden welke te gelijkertijd even groot praktisch karakter, als een hoogen wijsgeerigen geest vereischen. Zijne redevoering moet met oplettendheid gelezen worden om dezelve naar waarde te schatten. Zij heeft eene verbazende uitwerking in de Kamer te weeggebragt, en niet weinig medegewerkt om de meerderheid der stemmen te verkrijgen.

De bekendmaking dezer stemmen is aan sommigen zeer tegengevallen, vooral aan diegenen, die in het voorstel van den Heer Ducos een middel meenden te zien om het bestaan van het kabinet te doen wankelen: het schijnt dat hunne staatsrat eer gedield heeft om het te vestigen, en zeker, men kan zulke gelooften, is men tot zulke resultaten gekomen, zonder het te willen.

— De Couriers tusschen Frankrijk en Italie, onder vinden dagelijks aanmerkelijke vertragingen ten gevolge van de sneeuw en het ijs, waarmede de wegen bedekt zijn. In de valleyen der Alpen, in Savoye, in Dauphiné bijna overal ligt de sneeuw 50 à 60 duimen hoog.

— Een brief uit St. Malo houdt in, dat de Heer de la Mennais sedert eenige dagen op zijn Landgoed van la Chenais is aangekomen. Hij heeft, naar men zegt, vast besloten, om zijne woonplaats aldaar te vestigen.

— Op den 15 dezer heeft men een Heer, die in het hotel van Zweden gelogeed was, in het groot theater, zijne geel lederen brievenstasch ontstolen, waarin drie bankbiljetten elk van honderd en een van vijftig gulden; ook is hem een wisselbrief van 3500 franken en een Belgisch paspoort ontroofd, zonder dat hij zulks bemerkt heeft.

— De *Sud* van den 14 Februarij meldt de aankomst van Mgr. de Bisschop van Algiers te Marseille, men weet, dat de Prelaat zich naar Rome moet begeven.

Overigens lezen wij in de laatste aflevering van 't uitruimtend tijdschrift van Lyon onder den titel van *Institut Catholique*, dat Mgr. Dupuch van het gouvernement, de autorisatie en de noodzakelijke fondsen om tien nieuwe kerken in Fransch-Afrika te doen bouwen, ontvangen heeft; eene som van 350,000 franken is daarenboven tot de vergrooting van zijne hoofdkerk toegestaan. — Het groot Seminarie, en, niettegenstaande de hinderpalen, het klein Seminarie, van Algiers, dat niet meer dan twaalf leerlingen mogt bevatten, zijn wettig erkend geworden.

— Alexandrie zal weldra even als Constantinopel en Smyrna, twee fransche gestichten bezitten, een van de Lazaristen, en een van de Zusters van den H. Vincentius de Paula. Het Gouvernement heeft van Mehemet-Ali een groot stuks gronds gekocht, om een gebouw op te rigten, waarin de Lozaristen, en de zusters van liefde aan de kinderen van beider kunne onderwijs zullen geven.

— In de kamer der gedeputeerden, is het voorstel van den Heer de Golbéry aan de beurt, welke dient, om aan de *Kiczers* op koste der natie, een nauwkeurig verslag der debatten te doen geworden. Na eenige woordenwisselingen wordt met een groote meerderheid besloten het voorstel in overwegingen te nemen.

— Er heerscht in Engeland veel beweging zoowel in de Graafschappen, als te Londen. Dagelijks worden Robert Peel en Wellington op straat uitgefloten, terwijl men O'Connell toejuicht. Te Derby hebben deze dagen 10 à 12000 man het afbeeldsel van Sir Robert Peel plegtig met algemeene stemmen ter dood veroordeeld, en vervolgens in het bijzijn der politie, die overmand was, hetzelfde aan eene galg in het openbaar verbrand.

BELGIE.

Onder de voornaamste getuigen, die in de zaak van het complot zullen gehoord worden, noemt men: den Heer Falck, de generalen Daine, Nypels, d'Hane, en Duval. De advocaat Roussel is belast met de verdediging van den Intendant, Parijs. —

NEDERLAND.

's HERTOGENBOSCH 19 Februarij. Heden is de verjaardag van Z. K. H. den Prins van Oranje op de gebruikelijke wijze gevierd.

AARLE RIXTEL 12 Feb. Op den 31 December 1841, des avonds omtrent 7 ure, hadden Hendrik Alraicht en diens Zoon, beiden Kätoenspinners, wonende te Aarle Rixtel, het ongeluk van de loopbrug der Sluis N°. 7 van de Zuid-Willemsvaart in het water te vallen en te verdrinken. Nog in dienzelfden avond werd het lijk van den Zoon opgevischt, doch de in het werk gestelde pogingen, om het lijk van den Vader te vinden, waren vruchteloos. Op gister heeft men dat lijk drijvende gevonden tusschen de Brug N°. 8 en de Sluis N°. 7.

Men leest in *l'Ami de l'ordre*: • Z. M. de Koning-Groothertog heeft, na de demissie van Mgr. van der Noot aangenomen en hem een behoorlijk pensioen toegestaan te hebben, Mgr. Laurent als apostolisch vicarius van zijn Groothertogdom en als Pastoor van de Sint-Pieters kerk in de stad Luxemburg erkend: ook heeft Z. M. hem voor deze beide bedieningen een dubbel tractement toegestaan.

• De ontvangst van dezen waardigen prelaat is zeer cervol geweest; daags na zijne aankomst heeft hij een bezoek afgelegd bij den burgerlijken gouverneur, den Burchmeester den Prins militaire gouverneur, en den

kommandant der vesting, en is door hen op de vriendelijkste wijze ontvangen. Deze heeren hebben ook een bezoek bij hem afgelegd, en Z. K. H. de Prins van Hessen-Homburg heeft op den feestdag van O. L. V. Lichtmis een prachtig diné gegeven.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden wordt, ten gevolge der voortdurende ongesteldheid van den heer van Dam van Isselt, het voorzitterschap door den heer Backer bekleed.

De heer van Heloma berigt schriftelijk, dat hij, ten gevolge van ongesteldheid zijner echtgenoot, verhindert wordt de Vergadering bij te wonen.

Is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp, houdende eene nieuwe wetgeving voor het notariaat, hetwelk van eene uitgebreide memorie tot toelichting vergezeld gaat. Verzending aan de Afdeelingen.

Belangrijk zijn de hoofdpunten, waarin dit wets-ontwerp van de thans bestaande wetgeving afwijkt, en waaronder gerangschikt mogen worden: 1°, afschaffing van de thans bestaande rangen der notarissen en de bevoegdheid van allen, om hunne bediening uit te oefenen in de geheele uitgestrektheid van het arrondissement waarin hunne standplaats is gevestigd; 2°, afschaffing van de thans bestaande kamers der notarissen, en, als een gevolg daarvan, verpligting tot het doen van examen voor eene commissie, te zamen gesteld uit twee raadsheeren en een lid van het openbaar ministerie bij de Provinciale Hoven, welke de bevoegdheid zullen hebben om voor het practisch gedeelte zich twee notarissen te assumeren, die eene adviserende, doch geene concluderende stem zullen hebben; 3°, afschaffing van den leertijd (*stage*); 4°, afschaffing van den borgtocht; 5°, afschaffing van de bevoegdheid om acten te pisseren ten overstaan van twee notarissen, en verpligting om zulks te doen voor éénen notaris, in tegenwoordigheid van twee getuigen, en 6°, afschaffing van den overgang der minuten van overleden of ontslagen notarissen aan één hunner ambtgenooten, en eene verpligting tot overbrenging daarvan ter griffie van de arrondissements-regtbanken.

In de *Catholijke Nederlandsche Stemmen*, vinden wij eenen brief uit Groningen over de wonderlijke genezing, welke onlangs aldaar heeft plaats gehad. Wij laten denzelfden hier volgen:

WelEdele Heer!

Wij achten het van belang en verzoeken UweEd. alzoo, dat de volgende wonderdadige genezing, welke in ons midden heeft plaats gehad en aan geen twijfel onderhevig is, door de geachte *Catholijke Nederlandsche Stemmen* en den *Godsdienstvriend* worde bekend gemaakt.

Maria Magdalena Rijsselman, geboren te Groningen den 9 Oct. 1812, werd bij het overlijden harer moeder, den 20 Nov. 1820 in het R. C. Armhuis alhier opgenomen, waarin zij tot den 18 Oct. 1828 werd opgevoed en toen als dienstmeisje in een goed Catholijk huisgezin werd opgenomen. — Den 14 Junij 1830 buiten dienst zijnde, is zij wederom in het Armhuis opgenomen en aldaar verbleven tot den 11 Mei 1835, als wanneer zij wederom bij goede menschen hier ter stede eene dienst bekwam, aldaar verblijvende tot den 1. Nov. 1836, zich alstoen begevende naar Amsterdam, waar zij eene halfzuster had wonende, en eene goede dienst konde aanvaarden. — Nauwelijks eenige dagen in deze dienst werkzaam zijnde, kreeg zij eene ongesteldheid gepaard met koorts, zoodat zij reeds den 20 Nov. 1836 aldaar naar het gashuis moest vervoerd worden, welke ongesteldheid dagelijks verergerende in eene volslagene verlamming van het onderste gedeelte des lichaams overging. Zij was aldaar gedurende 20 maanden onder de zorgvuldige behandeling van den Hoogleraar Tilanus, welke tot haar herstel ook door het aanwenden van brandijzers en andere hevige middelen, alles te vergeefs beproefd hebbende eindigde met te verklaren, dat naar zijn inzien, menschelijker wijze geene genezing te wachten was en dat zij haar vertrouwen alléén op God moest vestigen. En daar nu de R. C. Diakonie te Groningen, ten wiens laste zij te Amsterdam werd verpleegd, die verpleging aldaar te kostbaar werd, zoo liet deze haar in het laatst van Julij 1838 naar herwaarts overvoeren en in de ziekenzaal van het Armhuis opnemen, alwaar zij voortdurend door verschillende genees- en heilkundigen aan dit huis practiserende, met de meeste nauwgezetheid werd behandeld; deze behandeling bleef niet alleen vruchteloos, maar hare kwaal verergerde meer en meer

zoodat zij het weinige dat zij nuttigde dadelijk weder moest uitbraken en eindelijk nu ruim een jaar geleden moest ophouden met hoegenaamd iets te gebruiken, blijvende daarbij van dien tijd af aan ook alle waterlozing en stoelgang achter wege, terwijl zij meer en meer verzwakkende ten laatste slechts fluisteren en nauwelijks meer hoorbaar spreken konde en de pols al flauwer slaande zich somwijlen geheel niet deed bespeuren. Ieder zag dus dagelijks hare ontbinding voor oogen — maar neen, God had het anders beschikt. Hoezeer zij altijd haar vertrouwen op God vestigende, de geneesmiddelen niet versmaadde, vermeeide zij echter van het tijdstip af aan, dat alle in- en uitgang bij haar ophield en de natuur als het ware hare werking verloren had, zich geheel en alléén aan de GODDELIJKE ALMAGT te moeten overgeven en daarvan hare herstelling af te smeeken. Zij begon dus den wonderdoenden Jesus onder voorbeding zijner zalige Moeder en der H. Anna aan te roepen; zij trachtte haar vertrouwen door het lezen van godsdienstige werken staande te houden en werd daarin versterkt door eene openbaring der H. Maagd, welke haar, indien zij in het gebed volhardde, het tijdstip harer genezing kenbaar maakte. Van toen af was haar geloof onwankelbaar, en haar gebed vuriger hoemeer het gewenschte tijdstip naderde, zoodat zij den Eerw. Heer B. Meddens, omstreeks nieuwjear, bij zich liet komen, Z. Ew. met vorestaande omstandigheden bekend maakte en hem verzocht, haar op Zaterdag den 22 Januarij 1842 des morgens te half tien ure biecht te hooren en de H. Communie uit te reiken. Z. Ew. beloofde hieraan te zullen voldoen, kwam ook op het bepaalde tijdstip en reikte haar dienzelfden Jesus, dien zij zoo vurig had aangeroepen en in geene jaren had kunnen ontvangen toe, en zie nauwelijks had zij de H. Hostie zonder hinder genuttigd of zij riep uit: » God dank, het gevoel breekt door! » en zij stak hare beenen uit. Na daarop met Z. Ew. de litanie der H. Maagd gebeden te hebben viel zij, zooals zij vooraf reeds gezegd had, in slaap, om des Dingsdags morgens te half tien te ontwaken. Gedurende dezen slaap echter scheen haren geest wakker te zijn en te weten, wat en met wie zij sprak, hetgeen zij veelvuldig in uitroepingen tot God en de H. Maagd en tot de omstanders deed, roepende zij onder anderen des Zaturdags middags ten 1½ uur om te drinken, om aan de omstanders te doen zien, dat zij, hoewel geenen dorst hebbende weder drinken konde, hetwelk zij deed met den uitroep: » O, hoe verheugd, het komt alles op » zijne rechte plaats! » Ook riep zij, dat men zoude komen zien, dat hare beenen genezen waren, terwijl zij dezelve oplitte enz. Des Dingsdags morgens ten 1½ ure heeft zij een dankgebed uitgesproken, en is voor goed ontwaakt, zich volmaakt wel bevindende, hebbende zij echter de herinnering aan al hetgene zij in dien zoogenaamden slaap verrigtte of sprak verloren. Des Woensdags morgens is zij overeind in het bed gaan staan en des anderen daags middags te 3 ure is zij in tegenwoordigheid van geneeskundigen en andere personen opgestaan en heeft zonder eenige vermoeijens de ziekenzaal doorgewandeld, dit nu en dan herhalende tot dat zij des avonds laat eerst te bed gegaan is. Sedert dien tijd is alle spoor van ziekte van haar verdweenen en bevindt zij zich volmaakt gezond; de waterlozing en stoelgang is teruggekeerd en de Almagt Gods wordt thans in zijn schepsel bewonderd, want veelvuldig zijn de bezoeken, welke zij zoowel van Protestanten als Catholijken ontvangt, zonder dat daarbij spottlust van dezen of twijfel van genen wordt opgemerkt. De viager Gods schijnt Groningen aan te raken.

Ziedaar WelEd. Heer, voor u den zakelijken inhoud van het gebeurde: plaats denzelfden in beide tijdschriften, als gij dit goed vindt, terwijl de ondergeteekenden voor de waarheid van het bovenstaande borgstaan.

B. MEDDENS, R. C. A. E. et P.

J. VAN DER BURG,

Pastoor van het Armhuis.

G. DRAPER,

Boekhoudend Voogd van het Armhuis.

W. H. SAAN,

Secretaris van het Armbestuur.

Groningen 7 Februarij 1842.

Het *Handelsblad* van 17 Febr. geeft eene Correspondentie te lezen, welke wij hier afschrijven:

's GRAVENHAGE 11 Febr. Men zal zich herinneren, dat er den 16 Augustus 1839, namens den Koning-Groothertog van Luxemburg, eene verklaring bij de Duitsche bondsvergadering werd afgelegd, houdende de mededeeling van het den 19. April bevorens te Londen gesloten traktaat, alsmede van de overeenkomst met de Nassausche agnaten getroffen. In die verklaring, welke opgenomen is in onze *Staats-Courant* van 2 Nov. 1839, leest men onder anderen: » Even als nu Z. M. » de Koning-Groothertog in staat zal zijn al deszelfs » vroegere verplichtingen als bondslid onverhinderd na » te komen, en zich ook beijveren zal, niet slechts het » Luxemburgsche maar ook het Limburgsche bonds- » contingent, zoodra mogelijk, overeenkomstig de » krijgswetten van het bondgenootschap, te herstellen, » zoo behoudt Hoogstdezelve het tegenwoordig Groot- » herzogdom Luxemburg en Hertogdom Limburg ge- » zamenlijk al die rechten en prerogatieven voor, welke » volgens de Staatsregeling van het Bondgenootschap, » tot dus verre het Groothertogdom Luxemburg alleen » toebehooren.»

De Bondsvergadering hechte, in de zitting van 5 September 1839, haar zegel aan die verklaring. Zij nam op zich, om ook Limburg de voordeelen van het deelgenootschap aan den Bond te doen genieten.

Sedert eenigen tijd nu heeft de Koning-Groothertog en Hertog, ter voldoening aan zijne gezegde verbindtenis, de zamenstelling van het Luxemburgsch-Limburgsch contingent verordend. De officieren zijn benoemd: alles is, op het papier althans, georganiseerd; maar — het geld ontbreekt.

Wel zijn de middelen, voor zoo ver het *Luxemburgsch* aandeel in het contingent betreft, gevonden; maar hoe er in de onkosten van het *Limburgsch* aandeel moet worden voorzien, is nog niet uitgemaakt.

De eerste betaling heeft men provisioneel gedaan behoudens het recht om naderhand terug te vorderen. Nu weet men echter niet, welke definitieve maatregelen te nemen.

Wanneer de kosten uit 's lands kas dienden betaald te worden, zoo begreep de regering eerst, dat men eene wet tot dat einde zou moeten voordragen. Weldra eelster, naar men hier stellig verzeekt, rees er twijfel, of de Staten-Generaal wel genegen zouden zijn, op de schouders der Nederlandsche natie te doen drukken de kosten van een leger, dat misschien eenmaal tegen Nederland zou te velde trekken. — En wat heeft men er nu op weten te vinden? Er zal, naar men verzeekt, een bataljon onzer nationale militia als Limburgsch contingent worden aangewezen. Hoe dit intusschen met onze grondwet te rijmen is, begrijpt niemand. De militia kan, volgens art. 209, nimmer, zonder bijzondere toestemming der Staten-Generaal, buiten de grenzen van het Rijk worden gezonden, ten zij in een oogenblikkelijk gevaar, of ook wanneer, bij garnizoensverandering, de kortste marschroute over vreemde bodem loopt. Zal de Duitsche Bond nu een gedeelte zijner troepen onder de beschikking van de Staten-Generaal willen stellen? Zullen onze landgenooten, die alleen tot handhaving der onafhankelijkheid van den Staat en de beveiliging van deszelfs grondgebied de wapenen behoeven aan te gorden, aan de bevelen van vreemde mogendheden moeten gehoorzamen?

Men gevoelt, dat de moeilijkheid op die wijze onmogelijk uit den weg kan of mag geruimd worden, en dat, wat de directeur-generaal van oorlog daaromtrent ook berame, er nooit uit onze nationale militia een bataljon voor het Limburgsch contingent kan worden georganiseerd, zonder verkrachting althans der Grondwet.

ALLEERLEI.

STAAT VAN PERSONEN, WELKE ZICH
GEDURENDE HET JAAR 1841 TE PARIJS
FAILLIET VERKLAARD HEBBEN.

De 748 failliten behoren, gelijk hieronder volgt, in verschillende standen en beroepen der stad Parijs; wij voegen bij ieder der gefaillieerde ook het getal personen welke dit beroep uitoefenen, opdat men, door dit getal met dat der failliten vergelijkende, zou kunnen oordeelen, in welke betrekkelijke evenredigheden deze stan-

den en beroepen hunne schatting aan dezen geestel des koophandels betalen, tegen welken de Procureur-generaal nog onlangs eene circulaire heeft opgesteld.

BEROEPEN.	GETAL.	GETAL.	GETAL.
		der failliten. per hond.	
Zaakwaarnemers.	244	3	1½
Bouwkundigen.	748	1	½
Assurateurs.	62	3	5
Herbergiers.	43	1	2½
Bankiers.	195	3	1½
Juweliers.	901	12	1½
Schoenmakers.	1021	6	½
Bakkers.	600	15	2½
Huodemakers.	440	2	½
Commissionnairs.	815	13	1½
Lakenkoopers.	217	3	1½
Kruideniers.	1987	20	1
Geranten van Dagbladen.	334	3	1
Horologiemakers.	544	10	2
Logementhouders.	1866	16	1½
Boekdruckers.	80	1	1½
Boekhandelaars.	553	7	1½
Schrijfwerkers.	1990	11	½
Modehandelaars.	345	12	3½
Kooplieden.	847	28	3
Handelaars in nieuwigheid.	651	26	4
Gaarkoks.	741	17	2
Kleermakers.	1372	39	3
Kunstdraaijers.	523	1	½
Liqueurverkoopers.	3142	64	2
Wijnkoopers.	546	5	1
Vershillende.	»	426	
		748.	

De Apothekers zijn de eenigen wier namen niet op de lijst der beroepen, die gefaillieerd hebben, voorkomen; men kan dit slechts aan hunne *Apothekers* rekeningen toeschrijven. —

ADVERTENTIEN.

M. ZYDEN DE GIER, Notaris, residerende te *Berlicum*, zal, voor JOANNES MS. VAN OSS, publiek verkoopen:

Eerste Koop.

Eene BOUWHOEVE met ERF, TUIN, BOUW- en WEILANDEN met HOUTWASSEN, staande en gelegen te *Berlicum*, aan de Heikantsche Hooven, Sectie D. nis. 539, 540, 541, 547, 548 en 549; groot te zamen 3 B., 66 R., 50 E.

Tweede Koop.

Zes Perceelen BOUWLAND met GROES- en HOUTWASSEN, gelegen als voor, sectie D. nis. 538, 542, 543, 544, 545 en 546; groot te zamen 1 B., 25 R., 60 E.

Derde Koop.

Twaalf Perceelen BOUWLAND met GROES- en HOUTWASSEN, gelegen als voor, de Heistrepen, Sectie D. nis 614 tot en met 625; groot te zamen 2 B., 50 R., 60 E. En

Een Perceel WEILAND met HOUTWASSEN, gelegen als voor, Sectie D, nis 626, 627, 628, 629 en 630, thans vereenigd tot een Perceel, groot te zamen 52 R., 10 E.

Vierde Koop.

Eenen HEIKAMP met de geheele DREEF en HOUTWASSEN, gelegen als voor, Sectie D. nis. 631 en 632; groot te zamen 2 B., 58 R., 70 E.

Vijfde Koop.

Een Perceel BOUWLAND, gelegen onder *Middelrode*, op de *Wetersakkers*, Sectie G. no. 350; groot 22 R., 60 E.

De vier eerste Koopen zullen eerst in *Maars* en daarna afzonderlijk worden verkocht.

De verkoop zal geschieden binnen *Berlicum*, bij de R. K. Kerk, ten Herberge van W. LANGENHUIS, provisioneel, op *Woensdag den 3 Maart 1842*, en sijnal. op *Woensdag den 16 Maart* daarna volgende, beide dagen des namiddags om 4 ure.

Breder bij gedrukte Biljetten bekend gemaakt, en inniddeels nadere informatien te bekomen bij gemelden Notaris DE GIER.

Op een in de Provincie *Utrecht* gelegen Dorp wordt in een goed gevestigde, en nog voor uitbreiding vatbare, zaak gevraagd een *Ongehuwd HEEL- en VROEDMEESTER*. Om inlichtingen te bekomen, adresseere men zich met *franco* Brieven, waarin opgave van ouderdom en Kerkgenootschap, onder Lett. D. aan den Boekhandelaar F. H. VAN ROMONDt te *Utrecht*.

AANBESTEDING.

Op Donderdag den 10 Maart 1842 des namiddags ten twee ure, zal onder hogere goedkeuring door Pastoor en Kerkmeesters der Roomsche Katholieke Gemeente van *Luikagesstel* te Huize van JAN MATHIJS VAN DER STERREN aldaar bij inschrijving en opbod worden aanbesteed:

Het OPBOUWEN der grootst gedeeltelijk verbraude Roomsche Katholieke KERK in de Gemeente *Luikagesstel*, met bijlevering der Materialen, KALK, STEEN en ZAND uitgezonderd.

Het Bestek en Voorwaarden waarop de Aanbesteding zal geschieden, zal 14 dagen te voren ter lezing liggen te *'s Hertogenbosch*, bij Rea-gens in het Stads Koffijhuis; te *Tilburg*, bij de Wed. VAN ROSSSEL in den Engel; te *Eindhoven*, bij PIETERS in het Haagsche Koffijhuis; te *Veghel*, bij VAN DER AA; en te *Geldorp* bij den Architect VAN GAAL alwaar nadere inlichtingen te bekomen zijn alsmede bij den WelEerwaarden Heere Pastoor te *Luikagesstel*, waar ook de Teekeningen kunnen worden ingezien, zullende voor de Besteding de noodige aanwijzing worden gedaan.

TOREN HOROLOGIE.

Onder de HOROLOGIEMAKERS verdient meester H. VAN CUYK te *Boosmeer*, als TOREN HOROLOGIEMAKER eene bijzonder honorabele aanbeveling; zoo wel om dezelve te vervaardigen, als ze uitmuntend te repareren. Die van *Sambeek* bij *Boosmeer* en die van *Afferden* in Hertogdom *Limburg* welke hij als nieuw hersteld heeft devieeren geene minute in een geheele maand. — Die van *Afferden* welke met twee koperen Raden en Cylinder door hem gemaakt, hersteld is, loopt op de helft van het vroeger gewigt; en slaat thans op twee klokken te gelijk, maar deze tonen stemmen, verwekt dit een verrukkend schoone indruk, bij de nacht stilte bijzonderlijk, en doet zich ook op een uur afstands verder hooren, te meer wijl het kleine thans slaande klokje (*Campanula Virginum*) buiten den Toren hangt. De rijke Gemeente van *Sambeek* ten bewijze van hare te vredenheid kende meester VAN CUYK eene premie toe; hier drukt deze reparatie op de kerk, welke geen overloed hebbende, zich haar naam openbaar genoeg aan den dag te leggen, ten einde zijn edele voor premie, verschuldte eere en meeste aanbeveling te doen toekomen.

Afferden, den 12 februarij 1842.

Voor Kerk en Gemeente.
DE SCHREPEN.
P. J. CLEVERS.

PUBLIEKE VERKOOPING
van zware opgaande

Eiken- en Beuken BOOMEN.

A. A. F. VERSTRAATEN, Notaris te *Mil*, is voornemens, op Dingsdag den 15 Maart 1842, des morgens om negen ure, in het Bosch Tongelaar, Gemeente *Groen*, nabij de Stad *Grave* en de rivier de *Maas*, Provincie Noord-Brabant, publiek aan de meestbiedende te verkoopen:

Circa 500 stuks, meestal zware EIKEN-BOOMEN, waaronder vele van eene buitengewone lengte, geschikt tot allerlei soort van Scheepstimmerhout, Molenwerken, Bergroeden, wissgaders voor Tuin- en Kuiphout, zijnde de Schors, nabij de van den weelderigen wasdoor der boomel, eene goed. Voorts eenige zware BEUKEN-BOOMEN, te zamen in circa 120 loten of slagen verdeeld, welke te rekenen van heden, door een ieder kunnen worden opgenomen en bezigtigd.

De verkooping geschiedt op Credit,mits valdoctue morgen stellende, in het Arrondissement 's Hertogenbosch gedomicieerd.

BIJENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen van den 19 Februarij, 1842.
De 2½ pCt met gez. de 5 pCt 102½ de 4 pCt 93½ de 3 pCt 73½
de 4 pCt 54; Ard. 22½ Rome 1832 103½.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Zaterdag 10 Februarij 4½ Ure.
W. S. 2½ pCt. 52½, 2. Ditto 5 pCt 101½. Kanabij 120½
Synd. 4½ pCt 92½, 2. Ditto 3½ pCt 77½. Handelsm. 187½. O. I. 5
pCt 98½. 2½. Ard. 85 p. st. 22½, 2½, 7½. Oude Russen 106½.
Ditto 4 pCt 69½. Metalliek 107. 6 pCt Amerik. 60½. Ditto Bank-
act. 6½. Brazilien 100 p. st. 65½. Noak 33½, 33.

Ter Drukkerij van D. A. A. DE ROOY, te 's Bosch.